

Seavenius, Wikstoft, Alberti, Bardenfleth, Berntsen, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds) og Bing.

Formanden (Sofus Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Arbejderes Forsørgelsestrav efter Ulykkestilsfælde.

Bramsen: Det er med noget blandede Følelser, jeg atter i Dag, to Mødedage efter hinanden, lægger Beslag paa det høje Tings Tid og agter at gøre det i temmelig stor Udstrækning. Sagen er imidlertid den, at de Udtalelser, jeg fremkom med i forrige Møde, væsentlig fremkom for at bane Vej for en positiv Forhandling om denne Sag, og det er derfor jeg føler mig forpligtet til, naar vi nu komme til Forhandling paa et Grundlag, som jeg mener giver Løfte om et Resultat, ikke at holde mig tilbage. Jeg plejer ellers ikke at være af dem, der tale særdeles meget i denne Sal; maaske kan det være en Undskyldning for mig.

I det Lovforslag, som her foreligger, ville Tingets Medlemmer finde optaget alle de Forslag, som jeg i 1889 har stillet i Henseende til en Lovgivning om Arbejdernes Forsørgelse efter Ulykkestilsfælde. Disse Forslag har jeg fremsat i et Foredrag, som jeg holdt i „Juridisk Forening“ den 19de Februar 1890. Senere er det blevet trykt og har foreligget offentlig og til Salg i Boghandelen. Men foruden disse mine Forslag, som findes opstillede i det nævnte Foredrag, findes der i dette Lovforslag en hel Del mere. Jeg foreslog paa ganske det samme Grundlag, hvorpaa det daværende Regeringsforslag hvilede, at, eftersom Industrien i vor Tid har tilvejebragt Farer, som tidligere ikke vare forbundne med Arbejdet, burde ikke Ofrene for saadanne Farer og heller ikke det offentlige bære de økonomiske Følger af Ulykkestilsfældene, men disse burde bæres af selve Industrien, saaledes at denne med Arbejdsgiverne som Organer forsørge de tilfaldkomne og de omkomne efterladte. Dette er ogsaa i fuld Overensstemmelse med Arbejderkommissionen og med Regeringens Grundlag for denne Sag. Rigtigheden af disse Principper erkendes ogsaa hos Arbejdsgiverne i Indu-

strier, hvor en saadan Fare er til Stede. Den frivillige Forsikring paa Arbejdsgiverens Bekostning har derfor taget et stærkt Opsving i den sidste halve Snes Aar; jeg har nogen Grund til at antage, at mellem 30 og 40,000 Arbejdere af forskellige Slags for nærværende Tid ere ulykkesforsikrede. Man kunde nu tænke sig at lade Udviklingen gaa sin rolige Gang videre og ganske afholde sig fra Indblanding fra Statsmagtens Side i dette Forhold, men Arbejderkommissionen og senere Regeringen har haft en anden Mening, og til denne Mening har jeg sluttet mig fra første Færd; ogsaa i den Henseende er der altsaa Overensstemmelse mellem dette Forslag og Regeringens daværende Mening. De Grunde, som Regeringen og Arbejderkommissionen have haft til at ønske Forholdet ordnet gennem Lov, maa vistnok nærmest angives saaledes, at de nu forsikrede Beløb ere for smaa til at yde et endog bestedent Ækvivalent for den tabte Arbejdsverne eller, for saa vidt Døden er paafulgt, til den efterladte Familie, og dernæst, at der altid, naar der ikke findes nogen Lovgivning om saadanne Forhold, vil findes et større eller mindre Antal Arbejdsgivere, som enten paa Grund af deres Hæters Haardhed eller af Sparommelighedshensyn undlade at forsikre deres Arbejdere. Endelig, og det er et vigtigt Punkt, har man her som andetsteds ønsket at give Industriens Arbejdere et Krav for uforlybte Ulykkestilsfælde, som ramme dem, altsaa at fastsætte, som jeg udtalte i forrige Møde, en ny Ret for dem i Stedet for det, som nu er Tilfældet, nemlig, at et Antal Arbejdsgivere frivillig og i utilstrækkeligt Omfang have tegnet Forsikring og saaledes yde en Forsørgelse, medens andre ingen Ting yde. Naar man altsaa af disse Grunde vil hidføre Statens Indgriben i dette Forhold, maa det endelig betegnes som rigtig og nødvendigt, at Lovgivningsmagten samtidig træffer Foranstaltninger, sigtende til, at Forsørgelsen eller Erstatningen ogsaa bliver sikret de paagældende Arbejdere. I alle disse Henseender er der altsaa Overensstemmelse mellem Regeringens Forslag og det foreliggende Forslag og det, som det foreliggende Forslag bygger paa, nemlig de af mig fremsatte Forslag. Hvad derimod Udførelsen af dette Program angaar, har der hidtil været en meget betydelig Forskel.

Der var i Regeringens Forslag en Række Bestemmelser eller, som jeg snarere bør sige, den hele Konstruktion var af den Bestaenighed, at den vakte Betæneligheder hos mange andre end hos mig.